

Aşk Kadını

– berberce · 15 Ocak 2024

Bu şehir bana iki şeyi öğretti;birincisi kahpeliğin hünermiş gibi sergilenebileceğini ikincisi ekmek kavgasının, kavgalar arasında en şerefli olduğunu.Beş parmağın beşi bir olmadığı gibi şehirde yaşayanların da hepsi bir değildir.Duvarların,yolların,pansiyonların ağızı olsa da konuşsa;haysiyetsizliğin,adaletsizliğin,adiliğin ve hayasızlığın kitabını yazarların yüzleri kızarır mı? "Boş oda bulunur."diyerek otelleri yasak aşkın merkezine çeken utanmazlar grubu,"boş mezar bulunur." desek koşa koşa giderler mi acaba,gitmezler çünkü mezarda vergi yok,ticaret yok en önemlisi yalan dolan yok.

Geceleyin bir sessizliğe bürünür o sokak bazen sokak lambaları da yanmaz,bazen köpek havlamaları duyulsa da insanları korkutmaya getmez."Polis var,jandarma var,bekçi var,zabıta var,"diyeceksiniz olsun,Allah'tan korkmayanların bunlardan korkacaklarını mı sanıyorsunuz? Zaten onlara göre bu iş,suç sayılmıyor ki,'alan razı veren razı,diyorlar, burası bir işletmedir ve bir levhası var,çalışanları var,ödediği vergi var,kapımız herkese açıktır.'

Gündüzleri pazarcıların sesleri duyulur ve satamadıkları ürünlerini köşeye döküp giderler hesapsızca."Tarladan halka"diyerek üç-dört fiyatına satılmayan ürünler çürüyünce "tarladan kaldırırma" olur.

Siyah araç yanaşarak içerisinden endamlı ve esmer bir bayan inerek ivedilikte o meşhur pansiyona girdi.

-Bu kadın kim, dedim.

-Aşk kadını dediler.

-Kime aşkımış diye sordum.

-Parası olan tüm erkeklere,dediler.

-Evlensin biriyle kurtulsun,dedim.

-Çok safsın şimdiki aşklar senelik değil,gecelik dediler.

Bilançosu mahşere kesilen bir işletmedir hayat.